

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z o.o.w K.wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego Ł. Z.kwoty 459,97 zł wraz z odsetkami ustawowymi od liczonych od poszczególnych faktur, szczegółowo wymienionych w pozwie do dnia zapłaty i kosztami procesu. Na uzasadnienie wskazał, że pozwany zamieszkuje w lokalu mieszkalnym, położonym w N.przy ul. (...), do którego powód dostarcza energię elektryczną i usługi dystrybucyjne. Powód wskazał, że z uwagi na fakt zamieszkiwania przez pozwanego w w/w lokalu i korzystania z energii elektrycznej wystawiono i doręczono pozwanemu faktury VAT o numerach (...). Powód nadto wskazał, że pozwany w sposób dorozumiany zawarł z powodem umowę o dostarczanie energii elektrycznej i usług dystrybucyjnych, co potwierdza długotrwałe korzystanie przez pozwanego z usług świadczonych przez powoda. Pozwany zobowiązany jest zapłacić powodowi z obu tytułów kwotę 459,97 zł. Mimo wezwania pozwany do czasu wniesienia pozwu należności nie uregulował.

W dniu 27 marca 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, pod sygn. akt VI Nc-e (...), wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Dzierżonowie.

Po przekazaniu sprawy powód uzupełnił braki formalne pozwu i pozew w trybie art. 505³⁷ k.p.c. i podtrzymał żądanie w całości, składając pozew na urzędowym formularzu.

Pozwany na rozprawie w dniu 25 września 2014 r. wniósł o oddalenie powództwa, wskazując iż w okresie, za który dochodzone są należności określone pozwem był zameldowany pod wskazanym adresem, jednak nie zamieszkiwał tam i nie korzystał z energii dostarczanej przez powoda. Mieszkanie zajmował najpierw jego stryj K. Z., następnie zostało ono wykupione przez ojca pozwanego R. Z., a pozwany został zameldowany w lokalu, a następnie ojciec darował w dniu 19 marca 2012 r. mieszkanie pozwanemu. Pozwany oświadczył, że w 2013 r. zdemontował dotychczasowy licznik i przepisał umowę na siebie.

W odpowiedzi na twierdzenia pozwanego powód w piśmie z dnia 13 października 2014 r. podtrzymał żądanie pozwu w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28.03.2006 r. pomiędzy (...) S.A.Oddział w W.i K. Z., o nr PESEL (...), zam. N., (...), będącym najemcą tego lokalu, została zawarta umowa o przesył i sprzedaż energii elektrycznej na czas nieoznaczony dla celów gospodarstwa domowego. W § 11 ust. 2 umowy Odbiorca zobowiązał się do powiadomienia w formie pisemnej Przedsiębiorstwo Energetyczne o zamiarze opuszczenia lokalu (nie później niż na 7 dni przed jego opuszczeniem) oraz umożliwić dostęp do układu pomiarowo-rozliczeniowego w celu dokonania odczytu lub jego demontażu, a w przypadku naruszenia powyższych obowiązków Odbiorca w dalszym ciągu ponosi wszelkie opłaty wynikające z zawartej umowy. Ponadto w § 4 ust. 4 Przedsiębiorstwo Energetyczne zastrzegło sobie prawo do wstrzymania dostarczania energii elektrycznej w przypadku, gdy Odbiorca zwleka z zapłatą za pobraną energię elektryczną lub świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności.

Na podstawie wskazanej umowy powód jako następca prawny (...) spółki z o.o. świadczył usługi przesyłu i sprzedaży energii oraz wystawił K. Z., jako nabywcy, faktury VAT za usługi przesyłu i sprzedaż energii elektrycznej, o numerach: (...), (...), (...), (...) za okres od dnia 15 grudnia 2011 r. do dnia 31 marca 2013 r. na łączną kwotę 459,97 zł.

Wezwaniem z dnia 16.01.2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty należności K. Z.. Wezwanie to doręczone zostało pozwanemu w dniu 20 stycznia 2014 r.

Dowód: um owa z dnia 28.03.2006 r. nr (...),

faktury VAT nr (...),

wezwanie przedsądowe wraz z potwierdzeniem odbioru,

informacja z KRS powoda.

Pozwany Ł. Z. jest bratankiem K. Z. i na podstawie umowy darowizny z dnia 19 marca 2012 r. nabył od ojca R. Z. lokal mieszkalny przy(...) w N.. (*uznane za przyznane*)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że powód nie wskazał podstawy istnienia legitymacji biernej po stronie pozwanego. Na potwierdzenie żądania kierowanego wobec pozwanego Ł. Z. przedstawił umowę oraz faktury wystawione na nazwisko K. Z., który był odbiorcą energii elektrycznej. Nie wykazał powód przejęcia długu przez pozwanego, ani innej podstawy dochodzenia od niego zobowiązań stryja.

Powód wskazał, że pozwany jako osoba zamieszkująca w lokalu przy(...) w N. w sposób dorozumiany zawarł z powodem umowę na dostarczanie energii elektrycznej i usług dystrybucyjnych i jako podstawę wskazał art. 353¹ k.c. w zw. z art. 60 k.c. Mimo twierdzenia o dorozumianym zawarciu umowy faktury wystawiane były przez powoda na rzecz innej osoby niż pozwany. Więc jaka jest rola dotychczasowego odbiorcy energii - adresata faktur wystawianych przez powoda. Od kiedy nie jest już stroną umowy? Tego powód nie wyjaśnił, za to domagał się zapłaty należności wynikających z tych faktur TYLKO od pozwanego. Podstawa faktyczna i prawna wskazywana przez powoda nie wynika z przedłożonych przez powoda dokumentów, a art. 5 ustawy prawo energetyczne nakłada na przedsiębiorstwo energetyczne obowiązek zawarcia umowy o dostawę i sprzedaż energii na piśmie (wynika to z obowiązku zawarcia w umowach określonych regulacji, przedstawienia projektu umowy lub jej zmian odbiorcy etc.). Stąd nie można podzielić poglądu, że mimo iż faktury wystawiono na stryja pozwanego, to pozwany zawarł w sposób dorozumiany umowę z powodem. Art. 3 pkt 18 ustawy prawo energetyczne pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy uznaje za nielegalne pobieranie paliw lub energii. Nie mogło więc dojść do konkludentnego zawarcia umowy między stronami.

Nie wykazał też powód w żaden sposób, twierdzenia, że pozwany w okresie, za który dochodził należności, zamieszkiwał w przedmiotowym lokalu. Pozwany stwierdził, że nabył lokal na podstawie umowy darowizny dopiero w dniu 19 marca 2012 r., jednak w nim nie mieszkał i nie korzystał z energii powoda. Zgodnie z art. 6 k.c. to strona, która z określonego faktu wywodzi skutki prawne winna ten fakt udowodnić. Pozwany zaprzeczył, by mieszkał w spornym okresie w w/w lokalu i korzystał z energii powoda, a powód żadnych wniosków w tym zakresie nie złożył. Nadto należy zauważyć, że odbiorca energii elektrycznej nie musi być właścicielem lokalu, powinien posiadać jedynie tytuł prawny do korzystania z niego. Zatem okoliczność, że pozwany nabył lokal w drodze umowy darowizny nie powoduje wstąpienia przez niego w prawa i obowiązki odbiorcy energii elektrycznej, jakim poprzednio był stryj K. Z..

Należy także zauważyć, że z § 11 ust. 2 umowy dołączonej przez powoda wynika, że jeżeli odbiorca nie powiadomił powoda, jako aktualnego przedsiębiorstwa energetycznego, o zamiarze opuszczenia lokalu, to w dalszym ciągu ponosi wszelkie opłaty wynikające z zawartej umowy. Brak jest także podstaw do solidarnej odpowiedzialności pozwanego za zobowiązania stryja, gdyż ta wynikać musi z ustawy lub umowy stron (art. 369 k.c.), a brak jest takiej regulacji, zresztą powód się na taką okoliczność nawet nie powoływał. Brak jest podstaw do żądania zapłaty od pozwanego, jako domownika odbiorcy, który zawarł umowę, nawet wówczas, gdyby współkorzystał on z energii dostarczanej przez powoda. Brak bowiem analogicznej regulacji jak w przypadku należności wynajmującego z tytułu korzystania z lokalu przez osoby mieszkające z najemcą (art. 688¹ k.c.).

Mając powyższe argumenty na względzie Sąd oddalił powództwo w całości.

Skoro powód przegrał sprawę, to stosownie do art. 98 k.p.c. nie należy mu się zwrot kosztów procesu. Nie został zobowiązany do ich zwrotu przeciwnikowi dlatego, że przeciwnik takich kosztów nie poniósł.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. kal. 14 dni.

29.12.2014 r.